

المدرّوس المهمة لعامة الأمّة

NEJDŮLEŽITĚJŠÍ LEKCE PRO KAŽDÉHO MUSLIMA

□ لا الشيف عبد العزيز بن عبد الله بن باز

ŠEJCHA ABDUL'AZÍZE IBN 'ABDULLÁHA BIN BÁZE

PŘEKLAD: ABUBACER

Kontrola a recenze textu: Alí Větrovec

www.e-islam.cz 1434 / 2013

PŘEDMLUVA

Chvála Alláhu Jedinému, bez společníka, Kterému nikdo není roven. Požehnání a mír Jeho Poslu ﷺ, jeho druhům a jejich následovníkům až do Dne Posledního.

A potom,

V rukou držíte překlad pojednání *ad-Durúsu l-muhimma li 'ámmeti l-umma* z pera velkého učence, šejcha Abdul'azíze ibn 'Abdulláha ibn Báze, budiž mu Alláh milostiv. Zabývá se nezbytnými lekce, které by měl ohledně své víry vědět skutečně každý, i ten nejprostší muslimský věřící. Proto jsme také jeho český překlad nazvali *Nejdůležitější lekce pro každého muslima*.

V knize najdeme široké spektrum témat od věroučných otázek tewhídu a širku, přes výuku krátkých koránských súr, způsob provedení očisty, modlitby, sedždy nahrazující zapomenutí, platbu zekátu až po předpisy týkající se pohřbu. Kniha tak provází čtenáře celým životem muslima a poskytuje mu ty nejnütnější informace, aniž by příliš zatěžovala detaily. Pro ty je pak třeba sáhnout do publikací specializovanějších.

Překladem této knihy jsme zamýšleli zaplnit mezeru, která existuje v naší muslimy psané literatuře o islámu a představit čtenářům našeho jazykového prostředí krátkou a koncizní formou nejzákladnější aspekty a fenomény islámu.

Publikace doposud vydávané ať již islámskými institucemi nebo jednotlivci byly často až příliš obsáhlé, poněkud se v nich ztrácela praktická a názorná stránka věci a častokrát se v nich objevovaly i názory a postupy odporující tomu, co je autenticky dochováno ze Sunny. Navíc neobsahovaly to, co je na této knížce nejcennější – důrazné odsouzení praktik ústících v širk, tedy modloslužebnictví, které jsou žel v mnoha muslimských zemích rozšířené a noví muslimové, kteří o své víře nemají žádné znalosti, nevědí, jak se s nimi vypořádat. Jedná se především o praktiky nošení amuletů a talismanů či o uctívání hrobů.

Doufáme, že tento překlad přinese užitek primárně muslimským čtenářům, především pak novým muslimům, kteří potřebují rychle vstřebat údaje nezbytné pro jejich další život jakožto praktikujících věřících, dodržujících své náboženství, ale samozřejmě nejen jim.

A jedině Alláha prosíme o pomoc a o odpuštění našich nedostatků a chyb. Ámín!

V Mikulově, 26. Ša'bánu 1434

Alí Větrovec

LEKCE I.

Význam „LÁ ILÁHE ILLE LLÁH, MUHAMMEDUN RESÚLU LLÁH“ a podmínky „LÁ ILÁHE ILLE LLÁH“

Význam svědectví víry

Slovo svědectví víry (LÁ ILÁHE ILLE LLÁH) se skládá ze dvou částí – popření a potvrzení.

1. Svědectví víry upírá božskost komukoli jinému, nežli Alláhu. Všichni ostatní kromě Alláha, ať již andělé, proroci a zbytek lidstva, nemluvě o modlách a politických režimech na světě, nejsou božstvy a nezaslouží si být uctívání. Proto popření v tomto ohledu není popření existence falešných božstev, spíše popření božství, které je jim přičítáno.
2. Svědectví víry potvrzuje božskost Alláha a omezuje ji pouze na Něho Jediného. To znamená, že věřící musí věřit, že jedině Alláh je jediný pravý Bůh a proto nikdy neuctívají nic jiného, než výhradně Jeho.

Význam slov MUHAMMEDUN RESÚLULLÁH

Svědectví (uznání) vlastním jazykem a vírou naplněným srdcem: „Ó Alláhu, svědčím o tom, že Muhammed ﷺ je Tvůj Posel.“ To znamená, že nikdo není hoden následování kromě Alláha, ale Prorok Muhammad ﷺ je jeho poslední Prorok. Jak Alláh praví:

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

„A Muhammad není otcem žádného muže z vás, ale je poslem Božím a pečeti proroků. A Bůh je vševědoucí o věci každé.“

(Ahzáb:40)

وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

„To, co vám dává posel, to si vezměte! Ale toho, co vám odepřel, toho se zdržujte! A bojte se Boha, neboť Bůh je věru strašný v trestání Svém.“

(Hašr:7)

قُلْ إِن كُنتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

„Rci: „Milujete-li Boha, pak mne následujte a Bůh vás za to bude milovat a odpustí vám viny vaše, vždyť Bůh je odpouštějící, slitovný.“

(Áli 'Imrán:31)

Pokud jde o ostatní lidi mimo Muhammeda ﷺ, poselství a učení těchto musí být přijato, nebo zamítnuto jen na základě toho, co je v Alláhově Knize (Korán), nebo v Sunně (právní

předpisy, nařízení, akty uctívání, prohlášení atd...), Proroka Muhammeda, jinými slovy zda je poselstvím Muhammeda ﷺ potvrzeno, nebo ne.

Podmínky „LÁ ILÁHE ILLE LLÁH“

- 1) **Znalost**, související s rozpoznáním Alláha jako jediného pravého Boha od ostatních objektů uctívání a odsouzení všech božstev uctívaných kromě Alláha za nepravdivá. Znamená nevěřit, že mohou přinést užitek či způsobit škodu.
- 2) **Jistota**, tj. že víra v Boha musí být čistá a prostá pochybností.
- 3) **Přijetí**, tzn. přijmout všechny podmínky vyplývající z prohlášení víry.
- 4) **Podřízení**, tzn. poslušně a ochotně být spokojen s Alláhem jakožto jediným Pánem a Muhammadem ﷺ, jako posledním prorokem.
- 5) **Pravdivost**, tzn. plnit z toho vyplývající požadavky pravdivě.
- 6) **Upřímnost**, tzn. nutnost být upřímní v uctívání Alláha a věnovat všechny projevy uctívání pouze Jemu Jedinému.
- 7) **Láska k Bohu**, vznešená láska k Alláhu, Jeho Poslu Muhammadovi ﷺ a láska ke všem jedincům oddaným a poslušným Alláhovi, což znamená milovat všechny muslimy.

Na závěr je třeba si připomenout, že Bůh musí být uposlechnut podle Jeho příkazů a nutno je vyhýbat se Jeho zákazům. Poslušnost k Bohu musí být spojena s láskou, strachem z Jeho trestu a doufáním v Jeho odměnu, hledání Jeho odpuštění a dodržování Jeho učení proroka Muhammada ﷺ – posledního z poslů Alláhových. Šaría (právní a náboženské zákony) Muhammada ﷺ ruší všechny ostatní a předchozí zákony a náboženské obřady a toto zahrnuje to nejlepší ze všeho předchozího.

LEKCE II.

JAK RECITOVAT NĚKTERÉ KRÁTKÉ KORÁNSKÉ SÚRY

1. súra – al-Fátiha

Bismi lláhi r-Rahmáni r-Rahím

al-hamdu li lláhi rabbi l- ‘álemín	1. všechna chvála a dík patří Alláhu, Pánu světů (lidí, džinů a všeho, co existuje)
ar-rahmáni r-rahím	2. Vlastníku vší Milosti, Milost Darujícímu
málikí jewmí d-dín	3. Jedinému vládcí Dne odplaty, tj. Dne zmrtvýchvstání
ijjáke na‘budu we ijjáke nesta‘ín	4. Tebe Jediného uctíváme a Tebe Jediného žádáme o pomoc
lhdína s-siráta l-mustakím	5. veď nás přímou stezkou
siráta l-lezíne an‘amte ‘alejhim, ghajri l-maghdúbi ‘alejhim we la ddállín. Ámín	6. cestou těch, kterým jsi prokázal Své Dobrodiní, ne těch, kteří si vysloužili Tvůj hněv (jako židé), ani těch, kteří zbloudili z přímé cesty (jako křesťané).

112. súra – al-Ichlás

kul huwe lláhu ehad	1. Řekni: On je Alláh (Jediný).
Alláhu s-Samed	2. Alláh je sám o sobě věčný (soběstačný Pán, jehož všechna stvoření potřebují. Nepije, ani nejí).
lem jelid we lem júled	3. Neplodil ani nebyl zplozen.
we lem jekun lehu kufuwen ehad	4. a není nikoho, kdo je mu roven.

113. súra – al-Felek

kul e'úzu bi rabbi l-felek	1. Řekni: Utíkám se v ochranu Pána záře jitřní
min šerri má chalek	2. před zlem toho, co stvořil
we min šerri ghásikin izá wekeb	3. před zlem temnoty, když se šíří,
we min šerri neffásáti fi l'ukad	4. před zlem žen do uzlů prskajících,
we min šerri hásidin izá hased	5. před zlem závistníka, když závidí!“

114. súra – an-Nás

kul a'úzu bi rabbi n-nás	1. Rci: „Utíkám se v ochranu Pána lidí,
Meliki n-nás	2. vládce lidí,
Iláhi n-nás	3. Boha lidí,
min šarri l-weswási l-channás	4. před zlem našeptavače pokradmého, (Ďábla, který šeptá zlo do srdce člověka), který ustoupí, když člověk pamatuje na Alláha.
ellezí juweswisu fí sudúri n-nás	5. jenž našeptává do hrudi lidí,
mine l-džinneti we n-nás	6. ať již je z džinů či z lidí!“

Tato sekce je určena pouze pro začátečníky, aby jim pomohla s jejich denními modlitbami. Nicméně je silně doporučeno novým muslimům naučit se vyslovovat verše Koránu za pomoci učitele.

LEKCE III.

PĚT PILÍŘŮ ISLÁMU

Podle učení proroka Muhammada ﷺ stojí islám na následujících pilířích:

1. vyznání, že není božstva kromě Allháha, a že Muhammed ﷺ je jeho posledním Prorokem a je pečetí proroctví
2. vykonávání modlitby (pětkrát denně)
3. platba zakkátu (povinná charitativní daň chudým lidem jedenkrát ročně)
4. půst během měsíce Ramadánu
5. vykonání pouti do Mekky (alespoň jednou za život)

LEKCE IV.

ZÁKLADNÍ ČLÁNKY VÍRY

1. Víra v Alláha
2. v Jeho anděly
3. v Jeho seslané Knihy
4. v Jeho Proroky
5. víra v Den zmrtnýchvstání
6. v al-kadar, tj. cokoli Alláh určil, se musí stát (jinými slovy předurčení, osud)

LEKCE V.

TEWHÍD (ISLÁMSKÝ MONOTEISMUS, JEDINEČNOST A JEDINOST BOŽÍ)

Tewhíd má 3 aspekty:

1. Jedinost (ve smyslu výlučnost, jedinečnost) svrchovanosti Alláhovy, arab. tewhídu r-rubúbíjja. Víra, že je zde jen jeden Pán pro celý vesmír, že je Stvořitelem, Organizátorem, Projektantem, Živitelem, Dárce ochrany atd. To je Alláh.
2. Jedinost (výlučnost, jedinečnost) uctívání Alláha, arab. tewhídu l-ulúhíjja. Víra, že nikdo nemá nárok být uctíván (ani modlitbou, vzýváním, žádáním o pomoc, přísahou, zabitím obětiny, dáváním charity, půstem, poutí atd.) kromě Alláha.
3. Jedinost (výlučnost, jedinečnost) Jmen a Vlastností Alláha, arab. tewhídu l-asmá we s-sifát. Jinými slovy víra v to, že:
 - a. Nesmíme přiřazovat Alláhu žádná jména nebo vlastnosti, kromě těch, jež Mu byly přiřazeny Jím Samým nebo Jeho Prorokem.
 - b. Nikdo si nezaslouží být nazýván nebo popisován výhradními Jména nebo Atributy Božími.
 - c. Musíme potvrdit všechny Atributy Alláha, které On určil ve Své Knize (Korán) nebo zmínil skrze Svého Proroka Muhammeda ﷺ, beze změn. Nesmíme být neznalí, překrucovat význam nebo připodobňovat je věcem stvořeným.

Např.: Alláh dokládá v Koránu

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى

„Milosrdný - na trůn Svůj se vznesl“

(TáHá:5).

Nejmilosrdnější vystoupal na Trůn, přes 7 nebes, odkud sestupuje dolů do prvního nebe v den 'Arefát a také během poslední třetiny noci jak řekl Prorok ﷺ. Toto nutno chápat ve smyslu:

لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

A není nic, co by podobné Mu bylo a On slyší je i jasnozřivý.

(Šúrá:11)

Nebo např. atribut Božích Rukou:

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي

I pravil Bůh: „Iblísi, co ti bránilo, abys padl před tím, co rukama vlastníma stvořil jsem?

(Sád:75)

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمِنَّا أَجْرًا عَظِيمًا

Ti, kdož ti věrnost přísahají, přísahají vlastně Bohu a ruka Boží spočívá na ruce jejich. Kdo poruší úmluvu, tedy ji poruší jen ke škodě vlastní, kdo však věrně dodrží úmluvu s Bohem uzavřenou, tomu On uštedří odměnu nesmírnou.

(Feth:10)

Takto potvrzujeme dvě Ruce Alláha, nicméně neposkytujeme vysvětlení. Toto je víra a všichni pravověrní věřící, kteří věří v proroky Alláhovy od Noeho, Abraháma, Mojžíše, Ježíše až po posledního proroka Muhammeda ﷺ Boží atributy takto přijímají, nepokřivují je a nevysvětlují je.

Všechny tyto tři aspekty Tewhídu jsou zahrnuty ve významu slov „Lá iláhe ille lláh“ (tj. Nikdo nemá právo být uctíván kromě Alláha).

Je též nezbytné následovat učení, slova a skutky Alláhova Proroka Muhammada ﷺ, což se arabsky nazývá wudžúbu l-ittibá'. Tato doktrína je součástí Tewhídu l-ulúhíjja.

Toto je zahrnuto ve významu slov: „Vyznávám, že Muhammad ﷺ je jeho Prorok.“ Znamená to, že nikdo nemá autoritu být následován po Alláhově Knize (Koránu) kromě Muhammada

ﷺ.

LEKCE VI.

ŠIRK (PŘIDRUŽOVÁNÍ K BOHU V UCTÍVÁNÍ, MODLOSLUŽEBNICTVÍ)

Tak jako tewhíd se i širk dělí do tří kategorií:

1. Malý širk
2. Velký širk
3. Skrytý širk

Velký širk

Znamená skutkové selhání a vede k věčnému setrvání v ohni pekelném, jak praví Korán:

ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Hle, toto je vedení Boží, On vede jím, koho chce ze služebníků Svých. Však kdyby byli přidružovali, marné by bylo to, co konali.

(An'ám:88)

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنفُسِهِم بِالْكَفْرِ أُولَٰئِكَ حِطَّتْ
أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ

A nepřísluší modloslužebníkům starat se o modlitebny Boží, když sami o sobě dosvědčili, že jsou nevěřící. To jsou ti, jichž skutky budou marné a v ohni budou nesmrtelní!

(Tewba:17)

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا

Bůh věru neodpustí, je-li k Němu něco přidružováno, ale odpustí, komu chce, věci jiné než toto. A kdokoli přidružuje k Bohu, ten dopouští se hříchu těžkého.

(Nisá':48)

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

A věru jsou nevěřící ti, kdož říkají: „Mesiáš, syn Mariin, je Bůh!“ A pravil Mesiáš: „Dítka Izraele, uctívejte Boha, Pána mého i Pána vašeho! Kdo bude přidružovat k Bohu, tomu Bůh zakáže vstup do ráje a bude mu příbytkem oheň pekelný; a nespravedliví nebudou mít pomocníky.“

(Máida:72)

Širk řazený do této kategorie zahrnuje např. vyvolávání mrtvých, prosbu model o pomoc a úlevu, zaslíbení se jim a nabízení zvířecích obětí jako znaku poslušnosti k nim atd.

Malý širk

Tento typ je sice potvrzen texty Koránu i Sunny jako širk, není však zahrnut pod Velký širk. Patří sem pokrytectví v některých skutcích, jako je přísaha na jiné než Alláha.

Následují některé hadísy našeho Proroka ﷺ, vztahující se k malému širku:

Posel Boží ﷺ pravil: **„V čem se o vás obávám nejvíce, je malý širk.“** Když byl otázan, co je malý širk, odpověděl: **„Utajený širk.“** Na autoritu Mahmúda ibn Lebída al-Ansáriho zaznamenali imámové Ahmed a al-Bejhékí.

Posel Boží ﷺ pravil: **„Přísahat ve jménu jiného, než Alláha, je malý širk.“** Na autoritu Omara ibnu l-Chattába zaznamenal imám Ahmed.

Posel Boží ﷺ pravil: **„Ten, jenž přísahal na jiné, než na Alláha, upadl v širk.“** Na autoritu Ibn Omara zaznamenali imámové Abú Dawúd a at-Tirmizí.

Posel Boží ﷺ pravil: **„Nevyslovuj Alláhovu vůli ty sám, ale vždy říkej, že tak určuje Alláh.“** Na autoritu Huzajfy ibn Jemána zaznamenal imám Abú Dawúd.

Tento typ širku neznamená nutně věčný pobyt v Ohni pekelném, nicméně i tak porušuje závazky tewhídu.

Skrytý širk

Skrytý širk může spadat do obou předchozích typů. Může spadat do velkého širku jako širk pokrytectví, protože někteří zakrývají svou špatnou víru (či spíše nevíru) a předstírají být muslimy, aby se chránili a získali pro sebe výhody.

Skrytý širk ale může spadat také do kategorie malého širku. Například čin rijá', tedy vystavování dobrých skutků na odiv a jejich přikrašlování, jako je ukázáno ve výše uváděném hadísu na autoritu Mahmúda ibn Lebída al-Ansáriho.

Důkazem tohoto je výrok Proroka ﷺ: **„Mohu vám říci, čeho se velmi bojím, co by vám mohlo uškodit více než al-Mesíhu d-Dedždžál (falešný Mesiáš)?“** Přítomní odvětili: **„Řekni, Posle**

Boží!“ Pravit: „**Skrytý širk. Když člověk vstane k modlitbě a usiluje o přikrášlení své modlitby, protože lidé se na něho dívají.**“ Na autoritu Abú Sa’ída al-Chudrího zaznamenal Imám Ahmed ve svém Musnedu.

Nechť Alláh vede náš úspěch v úniku od těchto nebezpečí.

LEKCE VII.

VŠE OD NOŠENÍ PRSTENU, ŘETÍZKU NEBO ČEHOKOLI JINÉHO Z DŮVODU OCHRANY ČI ODEHNÁNÍ UTRPENÍ NEBO ÚJMY JE AKTEM ŠIRKU

Alláh, Všemohoucí řekl:

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

A kdyby ses jich zeptal: „Kdo stvořil nebesa a zemi?“, odpověděli by jistě: „Bůh.“ Rci: „Domníváte se snad, že kdyby Bůh mne chtěl postihnout neštěstím, že ti, které vedle Něho vzýváte, by byli schopni mne tohoto neštěstí zbavit? Anebo kdyby mi chtěl poskytnout milosrdenství Své, že by je mohli zadržet?“ A rci: „Bůh mi plně stačí a na Něho nechtě se spoléhají ti, kdož se spoléhají.“

(Zumer:38)

Imrán bin Husejn vyprávěl, že Prorok ﷺ jednou uviděl muže s mosazným prstenem na jeho ruce a zeptal se ho: „**Co je to?**“ Muž odvětil: „(To je) **na překonání slabosti starého věku.**“ Prorok ﷺ řekl: „**Sundej ho, pouze by ti přidal na slabosti. Má tě přemoci smrt, zatímco ho nosíš? Nikdy bys neuspěl.**“

Je též zaznamenáno formou merfú¹ hadísu, že ‘Ukba bin Ámir líčil, že Prorok Muhammed ﷺ řekl: „**Kdokoli nosí talisman nebo amulet, nikdy se nedočká splnění svých přání Alláhem. A kdokoli se ověšuje mušlemi** (používanými jako amulet pro ochranu před něčím, nebo talisman pro získání něčeho), **nikdy nepocítí klid a pokoj.**“

Jiná verze podává zprávu o výroku Proroka ﷺ: „**Kdokoli nosí amulet, dopustil se širku.**“

¹ Slova s jistotou doložená k Prorokovu ﷺ společníku, který je uvádí jako slova Prorokova.

Ibn Abí Hátim zaznamenal, že Huzajfa uviděl muže s kouskem provázku na ruce (nošeným jako ochrana nebo lék proti horečce). Provázek přestříhl a zarecitoval koránský verš:

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ

„Mnozí z nich v Boha nevěří, aniž by k Němu zároveň jiné nepřidružovali.“

(Júsuf:106)

Důležité body lekce:

Je zakázáno nosit prsten, řetízek nebo cokoli podobné z důvodu hledání ochrany před něčím nebo získání něčeho.

Pokud by i souvěrec zemřel a nosil takový předmět, nemůže uspět (na onom světě). Toto potvrzuje prohlášení prvních muslimů, že velký širk je horším hříchem, než jsou velké hříchy.

Neznalost neomlouvá.

Nošení takové ozdoby (amuletu, talismanu) nijak nezlepší tento život. Avšak to, jak bylo řečeno Prorokem ﷺ, neudělá nic, kromě posílení slabosti.

Ostrá výtka a nelibost patří tomu, kdo provádí tyto skutky.

Kdokoli se k něčemu připoutá, toho bude tato věc ovládat.

Kdokoli nosí amulet, spáchal širk.

Huzajfa citující koránský verš podává jasný důkaz, že ranní muslimové recitovali verše Koránu, aby se vypořádali s velkým širkem a odsoudili malý širk. Ibn 'Abbás tak recitoval verš ze súry al-Bekara:

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى
الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ

„Jsou mezi lidmi někteří, kdož berou si vedle Boha jiné, jemu na úroveň postavené, a které milují, jako milují Boha. Avšak ti, kdož uvěřili, ti v lásce své k Bohu jsou silnější. Kéž by viděli ti, kdož jsou nespravedliví, až spatří trest, že síla je jedině u Boha a že Bůh strašný je ve svém trestání!“

(Bekara:165)

Hledání léku na horečku nebo úlevy od uhranutí za pomoci užívání talismanu nebo amuletu apod. je širk.

Kletba nad uživateli amuletů spočívá v tom, že jejich přání nebudou Alláhem vyplněna a ti, kteří užívají (jako talismany či amulety) mušle nenaleznou pokoj a mír. Takové Alláh opustil.

LEKCE VIII.

RUKJA (ZAŘÍKÁVÁNÍ), TALISMANY A AMULETY

Abú Bašíř al-Ansáří byl společníkem Posla Božího ﷺ na jedné z jeho cest. Prorok ﷺ poslal člověka s příkazem: **„Na krcích velbloudů nesmí zůstat žádné náhrdelníky nebo provazy, kromě těch rozetnutých.“**

Ibn Mes'úd vyprávěl, že slyšel Alláhova Proroka ﷺ říkat: **„Ar-rukja, at-temá'im a at-tiwála – to vše jsou podoby širku.“**

Ar-rukja nebo též **al-azá'im** znamená pronášení zaklínadel nebo kouzel atd. Povoleno je jen to, kde není stopa širku (a která se tradují od Božího Posla, jako např. užívání některých koránských súr, nebo prosebných modliteb ze Sunny za tímto účelem). Prorok Muhammad ﷺ je připouští třeba v případě omámení po kousnutí jedovatým živočichem nebo po útoku uhranutím.

At-temá'im znamená nošení amuletu na krku dětí pro ochranu před uhranutím. Nošení amuletu, který obsahuje verše Koránu nebo Alláhova jména či přívlastky, bylo údajně některými předky povoleno. Přesto je to však všemi ostatními prokazatelně zakázáno. Ibn Mes'úd byl také mezi těmi, kteří to neschvalují.

At-Tiwála znamená přičarovávání něčeho, tedy činnost lidí, přesvědčujících, že umí způsobit, aby byla např. žena více milována svým manželem a naopak.

'Abdulláh bin 'Ukajm vyprávěl následující merfú' hadís: **„Kdokoli používá, připoutává k sobě nebo nosí talisman, ten bude talismanem ovládnut.“**

Ruwejf uvádí, že mu Boží Prorok ﷺ pověděl: **„Ruwejfe! Je možné, že budeš žít dlouho po mně, a proto zpravuj lid o tom, že kdokoli zavazuje do uzlu svůj vous, umísťuje jakékoliv provázky nebo řetízky kolem svého krku nebo se čistí zvířecím hnojem nebo kostmi, je Muhammadem zatracen.“**

Sa'íd bin Džubejr řekl: **„Kdokoliv strhne amulet nebo talisman z (krku) člověka, bude to stejné jako osvobození otroka.“**

Wáki' zaznamenal od Ibráhíma an-Nach'ího, že nenáviděl každý druh talismanu nebo amuletu, ať už s verši z Koránu, nebo bez nich.

Shrnutí lekce:

Tyto tři zmíněné činnosti jsou bez výjimek považovány za širk.

LEKCE IX.

KDOKOLI HLEDÁ POŽEHNÁNÍ SRKZE STROM, KÁMEN ATD.

Nejvyšší Alláh zjevil o Marii, matce Ježíšově:

فَحَمَلَتْهُ فَاتَّبَعَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِدْعِ النَّحْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا
وَكُنْتُ نَسِيًّا مَنْسِيًّا فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا وَهُرِي إِلَيْكِ بِجِدْعِ
النَّحْلَةِ تُسَاقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا جَنِيًّا

A otěhotněla dítětem a uchýlila se s ním na místo vzdálené. A zastihly ji bolesti poblíže kmene datle palmové a zvolala: „Ach, kéž bych byla raději již dříve zemřela a upadla v zapomenutí úplné!“ I zavolal na ni zpod jejích nohou: „Nermuť se, vždyť Pán tvůj dal pod tebou téci říčce plynulé, a zatřes kmenem palmy nad sebou a spadnou k tobě datle čerstvé a uzralé!

(Merjem:22-25)

At-Tirmizí zaznamenal a doložil jako sahíh, že Abú Wákid al-Lejsí řekl: „Vyrazili jsme do bitvy na Hunejnu, zrovna když jsme zanechali nedůvěry v Islám. Někdejší modloslužebníci se, když prošli kolem jistého stromu (užívaného modloslužebníky jako posvátný), zeptali: „Posle Boží, neuděláš pro nás také takový Zátu l-Anwát, jako je ten jejich?“ Prorok zvolal: „**Alláhu Akbar (Alláh je Největší)!**“ **Při Tom, Jenž drží mou duši ve Svých rukou! Toto jsou vpravdě způsoby dřívějších národů, řekli jste přesně to, co Synové Izraele pověděli Mojžíšovi, mír s ním: Udělej pro nás boha zrovna takového, jakého mají oni. On odpověděl: Vy jste vpravdě lidé nevědomosti.“**

Důležité body lekce:

Odsouzená žádost společníků ohledně posvátného stromu.

Jejich záměr byl stát se bližšími Alláhu skrze jejich akt uctívání jistého posvátného stromu. Mysleli si, že je pak bude mít Alláh více rád.

Prorok ﷺ zamítl jejich prosby výrokem: „**Alláhu Akbar, to jsou způsoby dřívějších národů,**“ čímž velebili stvořené namísto velebení Stvořitele.

Pokud by si ani společníci neuvědomili podstatu svého zamýšleného činu, je logické předpokládat, že pozdější generace by byly náchylnější k upadnutí do takové nevědomosti.

Takový čin neguje tvrzení: „Není božstva kromě Alláha,“ což je na pohled zřejmé. Ale jimi to nebylo vnímáno tímto způsobem.

Širk je dvou typů, velký a malý, zde se jedná o malý, neboť dotyční nebyli svými souvěrci díky tomuto svému návrhu považováni za odpadlíky.

Je důležité zamezit všemu, co by mohlo vést k širku a zakázat vše, co by prohlubovalo lidskou nevíru.

Prorok ﷺ vyjádřil obecné sklony lidstva ve slovech: „Tohle jsou způsoby.“

V každém místě, kde Alláh v Koránu kárá židy a křesťany, varuje také před těmito činy.

Kdo odstoupit od přeludu (stal se muslimem) a zvykl si na určitou víru a návyky, není úplně v bezpečí před těmito zbylými zvyky, jak dokládají slova prvních muslimů a my jsme oproti nim opustili nevíru (kufr) právě nyní.

LEKCE X.

OBĚŤ JINÉMU NEŽ ALLÁHOVI

Největší Alláh přikázal říci: „Moje modlitba, má oběť, mé žití a má smrt patří výhradně Alláhu, Pánu světů. On nemá žádného společníka. Tak mi je přikázáno a jsem prvním z muslimů.“

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ
الْمُسْلِمِينَ

Rci: „Věru modlitba má, obřady mé, život můj i smrt má náleží Bohu, Pánu lidstva veškerého, jenž společníka nemá žádného. A toto mi bylo nařízeno a já první jsem z těch, kdož do vůle Jeho se odevzdali.“

(An'ám:162-163)

Alí ibn Abí Tálib pravil: „Posel Boží ﷺ nás zpravil o čtyřech soudech: (1) Alláhovo prokletí spočívá na těch, kteří obětují pro jiného než Alláha. (2) Alláhovo prokletí spočívá na těch, kteří ztracují svoje vlastní rodiče. (3) Alláhovo prokletí spočívá na těch, kteří kryjí v srdci křivou víru. (4) Alláhovo prokletí spočívá na těch, kteří překračují hranice vytčené na zemi.“

Ahmed zaznamenal, že Tárik ibn Šiháb vyprávěl, že Alláhův Posel ﷺ řekl: „**Jeden muž vstoupil do Ráje díky mušce, a jiný muž vstoupil do Ohně pekelného kvůli mušce.**“ Společníci Proroka se ptali: „Jak je to možné, Posle Boží?“ On odpověděl: „**Dva muži minuli osoby, které měli modlu, a nenechali projít nikoho kolem nich, aniž by jí procházející neuctil. Přinutili jednoho muže**

obětovat. On řekl: „Nemám, co bych obětoval.“ Oni mu odpověděli: „Obětuj cokoli, i kdyby to měla být moucha. A on tedy daroval mušku (jejich modle).“ Otevřeli mu pak cestu a on tím vešel do Ohně pekelného. I řekli druhému: „Obětuj cokoli jinému než je Alláh, Milosrdný a Slitovný.“ Potom (co to učinit odmítl) podřízli jeho krk a tak ho zabili, čímž vstoupil do Ráje.“

Důležité body lekce:

Prokleti jsou tací, kdož obětují jinému nežli Alláhovi.

Kletba je nad těmi, kteří zatracují své rodiče.

Prokletá je osoba, jež se utápí v křivé víře. To je člověk, který vymyslí inovaci pro něco, co uzákoňovat je výsadním právem Alláha a hledá útočiště u těch, kteří mu v tomto pomáhají.

Kletba je vynesena i nad tím, kdo mění hranice pozemků jedné osoby a jejího souseda (nezákonně odnímá cizí půdu).

Příběh o obětované mouše.

Osoba obětující mouchu modle vešla do Pekla, ačkoli se vyhnula hrozbám modloslužebníků.

Obeznámení s tím, jak se širk protiví srdcím věřících. Trpělivost s věcmi tohoto světa přináší pouze vnější újmu.

Muž vstoupivší do Pekla byl původně muslimem. Pokud by nebyl, Prorok ﷺ by neřekl: „**Vešel do Pekla pouze kvůli mouše.**“

Toto je potvrzení hadísu „**Ráj ti je blíže než přezky tvých sandálů a Peklo zrovna tak.**“

Rozhodnutí náleží srdci i v přítomnosti skupiny modloslužebníků.

LEKCE XI.

PŘÍSAHA JINÉMU, NEŽ JE ALLÁH, JE AKTEM ŠIRKU

Nejvyšší Alláh řekl:

يُوفُونَ بِالنَّدْرِ وَيَحْفُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا

A oni důsledně své přísliby plnili a obávali se dne, jehož zlo se rozletí široce
(al-Insán:7)

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ

Ať dáte almužnu na jakékoliv vydání nebo ať učiníte jakýkoliv slib obětní, Bůh o tom věru ví

(Bekara:270)

Bylo vyprávěno 'Áišou, že Boží Posel ﷺ řekl: „**Kdokoli slíbí, že bude poslušný Alláhu, měl by Mu být poslušen. A kdokoli přislíbí, že Alláha neuposlechne, neměl by mu být ani tak neposlušen.**“ Uvádí al-Buchárí.

Důležité body lekce:

Plnění slibů je závazné. Přislíbit oběť Alláhu je aktem Jeho uctívání, a proto přísliby jiným než Alláhu jsou považovány za širk. Jakýkoli slib, pokud je založen na neuposlechnutí Alláha, není přípustné zachovávat nebo uskutečnit.

LEKCE XII.

HLEDÁNÍ OCHRANY U JINÉHO NEŽ ALLÁHA JE ŠIRKEM

Nejvyšší Alláh řekl:

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ يُعْوَدُونَ بَرِّجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا

Mužové někteří pak z lidí u mužů z džinů útočiště vyhledali, ti však jen pošetilost jejich rozmnožili

(Džinn:6)

Chawla bint Hákim uvádí, že slyšela Božího Proroka ﷺ říci: „**Kdokoli vstupuje do svého příbytku a řekne přitom: „Utíkám se v ochranu k Alláhovu dokonalému slovu před zlem, které On stvořil, (arab. a'úzu bi kelimeti lláhi t-támma min šerri má chalek)“ nebude mu na tom místě uškozeno, dokud odtud neodejde.**“ Zaznamenal imám Muslimem.

Důležité body lekce:

Hledání ochrany u jiných než Alláha je formou širku.

Přesto, že je možné z toho získat určité dílčí pozemské výhody, jako je ochrana před ublížením nebo zlem nebo nabytí jistých výhod, neznamená to, že by nešlo.

Učenci užívali výše uvedený hadís jako důkaz, že slova Boží Knihy nejsou stvořená, protože hledání pomoci u stvořených věcí je širk. Přesto je však řetězec vypravěčů tohoto hadísu slabý.²

LEKCE XIII.

HLEDÁNÍ POMOCI U JINÝCH NEŽ ALLÁHA (ISTIGHÁSA) NEBO VZÝVÁNÍ JINÝCH NEŽ JEHO JE AKTEM ŠIRKU

Nejvyšší Alláh pravil:

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ يَضُرَّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

a nevzývej místo Boha to, co ani užitek, ani škodu způsobit nemůže! Jestliže tak učiníš, budeš patřit mezi nespravedlivé.“ A když se tě Bůh dotkne zlým, nikdo kromě Něho tě toho nezbaví. A když bude pro tebe chtít dobré, nic nemůže odvrátit od tebe milost Jeho, neboť On prokazuje ji těm, komu chce ze služebníků Svých. A On odpouštějící je i slitovný.

(Júnus:106-107)

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

Vy místo Boha pouze modly uctíváte a lež tím vytváříte. Ti, které vedle Boha uctíváte, nemohou vám dát obživu žádnou, usilujte proto nalézt svůj příděl obživy u Boha, uctívejte Jej a buďte Mu vděční, neb k Němu pak budete navráceni.“

(‘Ankebút:17)

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنِ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ وَإِذَا حُسِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ

² Je však posílen jinými podáními.

Kdo je zbloudilejší než ten, jenž vedle Boha vzývá ty, kdož jej ani do dne zmrtnýchvstání nevyslyší a kteří jsou k vzývání jejich lhostejní a kteří, až budou lidé shromážděni, budou jim nepřáteli a budou zapírat jejich uctívání.

(Ahkáf: 5-6)

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ إِلَهَ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ

Ten, jenž utištěného vyslyší, když k Němu se modlí, jenž zlo odstraňuje a činí z vás dědice na zemi - je ten božstvem nějakým vedle Boha? Jak málo dbáte na připomenutí!

(Neml:62)

At-Taberání zaznamenal svým řetězcem vypravěčů, že v době Proroka ﷺ existoval pokrytec, jenž škodil věřícím. Některým z nich jiní pokrytci říkali: „Pojďre s námi, poprosíme Alláhova Posla, aby nám pomohl s tímto pokrytcem.“ Prorok ﷺ odpověděl: „**Vpravdě, je to pouze Alláh, u Něhož musí být hledána podpora a pomoc.**“

Důležité body lekce:

Je velkým širkem vzývat někoho jiného než Alláha.

I nejzbožnější osoba, pokud hledá pomoc u jiných než Alláha, i kdyby pro potřeby jiných, se stane křivdícím.

Vzývání jiných než Alláha neposkytuje žádné výhody na tomto světě a vede k nevíře (arab. kufr).

Prosby o živobytí a jiné podoby zaopatření nebudou vyslyšeny nikým jiným, než Alláhem, stejně jako o Ráj nemůže být žádán nikdo kromě Něj.

Neexistuje větší omyl, než žádat jiné mimo Alláha.

Všichni vzývání mimo Alláha nevnímají usilovné prosby vzývajících a jsou k nim hlouší.

Vzývání jiných vedle Alláha bude příčinnou hněvu a nepřátelství toho, jenž byl vzýván proti tomu, který ho vzýval.

Prosba o pomoc je považována za akt uctívání toho, kdo je prosen o pomoc.

Kdo je vzýván, tento akt uctívání v Den zúčtování zamítne a popře. Proto je taková prosba cestou největšího zbloudění.

Překvapeni budou modloslužebníci, že nikdo kromě Alláha jejich prosby nevyslyší. Z tohoto důvodu také oni prosí v časech největších těžkostí jen Jeho.

LEKCE XIV.

ODSOUZENÍ TĚCH, KTEŘÍ UCTÍVAJÍ ALLÁHA U HROBŮ SPRAVEDLIVÝCH LIDÍ, A PROČ JE TO ROVNO UCTÍVÁNÍ MRTVÉHO ČLOVĚKA V HROBĚ

V obou sbírkách Sahíh 'Áiša uvádí, že Umm Selema zmínila Poslu Božímu ﷺ, že v Habeši viděla kostel plný obrazů a soch. Prorok ﷺ jí odpověděl: „**Když mezi nimi zemře spravedlivý nebo zbožný člověk, postaví na místě jeho hrobu svatostánek a rozestaví tak různé sochy a obrazy. Není před Bohem horších stvoření. Spojují dvě zla: uctívání u hrobů a výrobu model v podobě obrazů a soch.**”

Al-Bucháří a Muslim od 'Áiše také zmiňují: „Když se k Poslu Alláhovu ﷺ přiblížila smrt, začal si před obličej přetahovat kus látky (povlečení). Pronesl následující výrok: „**Alláhovo prokletí budiž nad židy i křesťany, protože oni činí z hrobů proroků místa uctívání.**“ Varoval tak ostatní před jejich činy. Z obavy, aby lidé nevytvořili z místa Prorokova ﷺ posledního odpočinku místo uctívání, nebyl ani jeho hrob, ani hroby jeho společníků označeny.”

Muslim zaznamenal od Džunduba ibn Abdulláha toto vyprávění: „Slyšel jsem Proroka ﷺ říci pouhých pět dní před jeho smrtí: „**Před Alláhem mám naprosto čistý úmysl vzít si vás za nejbližší přátele, stejně jako já osobně mám nejbližšího přítele. Věřu, Alláh si mě vyvolí jako svého nejbližšího stejně, jako si pro Sebe vyvolil Abraháma, mír s ním, jako nejbližšího. Já bych si za sobě nejbližšího zvolil Abú Bekra. Vy se tedy strážte těch, jež si vás předcházejí. Mají ve zvyku vytvářet z hrobů svých Proroků místa uctívání – a to vám zakazují.**”

Prorok ﷺ uctívání na hrobech zbožných na konci svého života zakázal. Proklet všechny, kteří takto činí. Modlitba u hrobu je jednou z těchto zakázaných a odsouzených činností, i v případě, že nad hrobem nebyla postavena mešita či modlitebna. Jeho společníci nikdy nepostavili žádný svatostánek v okolí jeho hrobu. Každé místo, které je určeno k modlitbě nebo kde je modlitba vykonávána, je považováno za modlitebnu.

Tak pravil Prorok ﷺ: „**Celá země byla pro mne učiněna modlitebnou,**“ to je jasné a jisté.

Ahmed zaznamenal svým řetězcem vypravěčů, že Ibn Mes'úd vyprávěl formou merfú' hadísu: „**Nejzlovolnější lidé jsou ti, za jejichž života nastane Soudný den, a ti, kteří berou hroby za modlitebny.**”

Důležité body lekce:

Varování Alláhova Proroka ﷺ před těmi, kteří staví mešity k uctívání Alláha blízko hrobů spravedlivých lidí, byť v dobrém úmyslu.

Zákaz soch a zpodobňování, nakolik je to závažný problém.

Prorok ﷺ toto ve svém učení zdůrazňuje. Poprvé objasňuje problém, následně pak pět dní před svou smrtí opakuje, co pronesl dříve.

Prorok ﷺ důrazně zakazuje změnu hrobů v modlitebny, i když předtím se tak dělo.

Bylo praktikou židů a křesťanů měnit hroby jejich Proroků v místa uctívání.

Prorok ﷺ ostře zavrhl židy a křesťany kvůli těmto činům.

Jeho záměrem bylo nás ohledně jeho hrobu varovat. Nechtěl, abychom s jeho hrobem naložili stejným způsobem.

To bylo důvodem, že místo jeho posledního odpočinku nebylo opatřeno náhrobkem.

Zavržena je praktika přetváření hrobů v modlitebny.

Prorok ﷺ označil ty, kteří berou hroby za svatostánky, za stejné lidi, které zastihne Poslední Hodina za jejich života. Zmínil případy širku, ještě před výskytem těchto událostí, i s jejich následky.

Prorok ﷺ před svou smrtí trpěl agonií a bolestí.

Jasný doklad faktu, že Abú Bekr as-Siddík byl jeho nejlepším přítelem a nejbližším společníkem.

LEKCE XV.

VELEBENÍ SPRAVEDLIVÝCH LIDÍ U JEJICH HROBŮ VEDE K VYTVÁŘENÍ MODEL UCTÍVANÝCH MIMO ALLÁHA

Imám Málík zaznamenal ve své knize Muwatta' výrok Proroka ﷺ: **„Ó Alláhu! Nikdy neproměň můj hrob v modlu uctívání. Hněv Alláha nad lidmi, kteří změnily hromy svých Proroků v modlitebny, stále narůstá.“**

S tímto souvisí verš hovořící o staroarabských modlách Lát, 'Uzzá a Menát:

إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى
الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَى

Ony nejsou nic než jména, kterými jste je vy a vaši otcové nazvali a o nichž neseslal Bůh žádné zplnomocnění. A oni pouze své dohady a to, k čemu srdce jejich tíhnou, následují, ačkoliv se jim již od Pána jejich dostalo správného vedení.

(Nedžm:23)

Lát byl původně člověk, který v Mekce obsluhoval poutníky přípravou sawíku (pokrm z obilné mouky, smíchané s vodou a olejem). Po jeho smrti se mu lidé cítili být zavázáni, a tak prodlévali u jeho hrobu.

To samé bylo zaznamenáno Abú l-Džewzou od Ibn 'Abbáse.

Ibn 'Abbás pravil: „Boží Posel ﷺ proklel ženy, které chodili navštěvovat hroby. On ﷺ také proklel ty, kteří vystavují mešity nad hroby a umísťují na ně svítilny.”

Důležité body lekce:

Význam model.

Význam uctívání.

Prorok ﷺ měl z tohoto důvodu strach z toho, k čemu by mohlo dojít a tak prosil Alláha o ochranu před tím.

Prorok ﷺ začal svou prosbu slovy: „**Ó Aláhu! Nikdy neproměň můj hrob v modlitebnu.**”

Boží Hněv nad těmi, kteří se takové činnosti dopouštějí, je ohromný a neustále roste.

Nejpodstatnější je popis toho, jak lidé uctívali Láta, čímž vznikla jedna z nejuctívanějších předislámských model.

Lát bylo jméno pohřbené spravedlivé osoby.

Prorok ﷺ proklel ženy, které navštěvovaly hroby a umísťovaly na ně svítilny.

LEKCE XVI.

MUHAMMED, TAK ŘEČENÝ AL-MUSTAFÁ ﷺ ZAMEZIL KAŽDÉ CESTĚ K ŠIRKU, ABY ZACHOVAL TEWHÍD

Nejvyšší Alláh řekl:

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

A nyní přišel k vám již posel z vašich řad vzešlý a tíží jej, že špatného se dopouštíte, neboť mu záleží na vašem dobru. A vůči věřícím je shovívavý, slitovný. A jestliže se oni odvrátí, rci: „Bůh mi zcela stačí a není božstva kromě Něho a na Něj se spoléhám; On Pánem je trůnu nesmírného!“

(Tewba:128-129)

Abú Hurejra vyprávěl výrok Alláhova Posla ﷺ: **„Nečíte ze svých domů hroby, neučíte z mého hrobu místo oslav. Modlete se za mne (tzn. o požehnání, milost) a ctěte mne. Vaše modlitba ke mně dospěje, ať budete kdekoli.“**

‘Alí ibn Husejn vzpomíná, jak uviděl muže na místě Prorokova ﷺ hrobu. Procházel kolem a hořekoval. ‘Alí bin Husejn mu v tom zabránil a vysvětlil mu: *„Nemám ti povědět hadís, který jsem slyšel od svého otce, který jej slyšel od mého děda, jenž to slyšel od Božího Proroka ﷺ?“*

Řekl: **„Neberte můj hrob za místo oslav, stejně tak neberte svoje domy jako hroby, vykonejte modlitbu a vaše vzdání díky bude vyslyšeno, ať jste kdekoli.“**

Důležité body lekce:

Prorok ﷺ se snažil, jak nejvíce mohl, aby držel svou ummu od širku tak daleko, jak jen bylo možno.

Prorok ﷺ se zajímal o naše blaho, úspěch a jeho slitování a soucit.

Prorok ﷺ zakázal do jisté míry navštěvování hrobů. Avšak navštěvování hrobů patří mezi nejlepší skutky.

Prorok ﷺ nám zakazuje příliš časté návštěvy hrobů.

Nabádal lidi, aby se modlili dobrovolné modlitby doma.

Vysvětlil, že modlitba o požehnání za něj je vždy vyslyšena. Člověk kvůli tomu nemusí být poblíž jeho hrobu, což někteří lidé přehlíží.

Prorok ﷺ je v al-Barzachu, kde modlitby i pozdravy své ummy slyší.

LEKCE XVII.

TYPY VODY A ZNEČIŠTĚNÍ

Vodu dělíme do dvou kategorií:

1. ČISTÁ voda, která jediná je vhodná pro vykonání rituální očisty
2. NEČISTÁ voda, která není pro vykonání rituální očisty přípustná

Čistá voda:

Voda sama o sobě – přírodní voda, např. dešťová, mořská a podobná 2 kully

Voda, i pokud je smíšená s mýdlem, moukou nebo solí, smí být stále označována za vodu.

Velký objem vody, rovný nebo větší než 2 kully (1 kulla = 95,62 litrů). Tato voda, i když smíšená s nečistými látkami, pokud se nezmění její vůně, chuť nebo barva, je stále považována za čistou.

Nečistá voda:

Pokud jsou nějaké nečisté látky smíšené s malým množstvím vody – což jsou méně než 2 kully, potom je voda považována za nečistou, nehledě na to, zda se změní chuť, barva nebo vůně.

Pokud se nečistoty nachází ve velkém množství vody, kvůli čemuž se změní její chuť, vůně nebo barva, voda už není považována za čistou.

Nečistoty

1. Lidské výkaly
2. Lidská moč
3. Prolitá krev
4. Výměšky zvířat, které není povoleno jíst
5. Vepři

6. Mrtvá zvířata s výjimkou: plodů moře, kobylek a mrtvých zvířat, ze kterých nevytéká krev, a jsou povolena jíst

LEKCE XVIII.

JAK VYKONAT WUDÚ' (ABDEST, RITUÁLNÍ OČISTU) A OTÍRÁNÍ PONOŽEK PŘI NÍ

Zde jsou shrnuty základní i dobrovolné úkony, jako po vzoru Prorokovy ﷺ rituální očisty.

1. Mít úmysl vykonat očistu jako čin uctění Alláha. Záměrem nemusí být vysloven, ale měl by být na paměti během vykonávání očisty.
2. Vzpomenout Alláha na začátku očisty pronesením: „Bismilláh” (ve Jménu Alláha).
3. Umytí rukou třikrát po zápěstí, během čehož jsou ruce promnuty a voda může stékat mezi prsty.
4. Vypláchnutí úst třikrát – ideálně i s použitím dřívka na čištění zubů (tzv. miswáku) nebo prstů k umytí zubů a dásní. Prorok ﷺ zdůraznil důležitost mishwáku slovy: **„Kdyby to nebylo pro mou ummu ztížením, nařídil bych jim používat miswák při každé očištění.”**
5. Vyčištění nosních dírek třikrát, vdechnutím vody dovnitř a ven.
6. Omytí celého obličeje s použitím obou rukou od vlasové linky čela směrem dolů po bradu a od jednoho ucha k druhému.
7. Umytí paží třikrát až po lokty, nejdříve pravou, pak levou paži. Paže by měly být během čištění promnuty.
8. Přejít navlhčenými rukama od čela dozadu přes temeno hlavy až k týlu a zpět k čelu. Krk se neočišťuje.
9. Pomocí palce a ukazováku bez dalšího namáčení promnout ušní boltce a okolí.
10. Umytí obou chodidel až po kotníky třikrát, nejdříve pravou, pak levou nohu. Během namáčení se chodidla promnou a voda protéká mezi prsty.

PRAVIDLA PRO OTÍRÁNÍ PONOŽEK

1. Pokud někdo přeruší očistu, může si otřít mokrou rukou ponožky, místo toho, aby si umýval obě nohy, a obnovit tak svou očistu pod podmínkou, že ponožky byly nasazeny na nohy po první očištění, která byla následně porušena.

2. Cestující může využít tohoto práva po tři po sobě jdoucí dny a noci (72 hodin). Člověk pobývajícím ve svém bydlišti může tohoto práva využít pouze po jeden den a následující noc (24 hodin). Interval začíná prvním otřením, ne první očistou.

Jak dokončit otírání ponožek

Otírání se podle Prorokovy ﷺ tradice končí: Po vyzutí bot mokré ruce otřou pouze horní část povrchu ponožky, aniž by byla potřeba otírat spodní část chodidla (šlapku).

Když možnost otírání vyprší nebo je zrušena

Otírání se stává zbytečným v případě, že vyprší stanovený čas, nebo když jsou ponožky sundány nebo pokud nastane případ, jenž vyžaduje ghusl (celkovou rituální koupel).

LEKCE XIX.

PODMÍNKY WUDÚ' (ABDESTU, RITUÁLNÍ OČISTY)

1. Osoba vykonávající očistu je muslim
2. Duševní zdraví
3. Být při vědomí
4. Úmysl (arab. an-níjja). Úmysl nemusí být vysloven, ale je držen v mysli během wudú'.
5. Předchozí očištění se od moči či exkrementů s použitím vody (istindžá), kamene nebo kapesníku (istindžár) a také očista od všech dalších nečistot.
6. Užití čisté a povolené vody.
7. Ujistit se, že vodě není zabráněno dotknout se kůže.

Lidé s fyziologickými problémy častého mimovolního úniku moči (inkontinence), plynatostí nebo krvácením by také měli před modlitbou vykonat wudú'. Očista u nich není porušena, i pokud by jejich fyziologické problémy přetrvávaly i během modlitby.

LEKCE XX.

(shodná s lekcí 18.)

LEKCE XXI.

CO RUŠÍ WUDÚ'

Osoba zůstává ve stavu wudú', pokud neproběhne následující:

1. Vypuštění exkrementů, moči nebo větru. Po vykonání vzpomenutého je povinností osoby odstranit před vykonáním wudú' z povrchu těla nečistoty. Pro tento účel má být používána čistá voda. Ta může být nahrazena suchými předměty, jako jsou kameny, suché dřevo nebo kapesník. To je známo jako istindžár. Tyto předměty je dobré používat v lichých číslech (např. 3, 5). Osoba se musí ujistit, že nic z nečistoty nezůstane na jejím těle nebo oblečení.
2. Pokud člověk trpí zdravotními obtížemi, které mají za následek stálé znečišťování těla, stačí vykonat wudú' pouze jednou těsně před začátkem modlitby. Wudú' takto nemocných lidí bude pokládáno za splněné, přestože výše popsané problémy nastanou i v čase samotné modlitby.
3. Jedení velbloudího masa
4. Spánek
5. Ztráta vědomí omdlením, či ztrátou přičetnosti
6. Přímý a záměrný dotýk ruky na pohlavní orgány, aniž by mezi nimi a rukou bylo oblečení.

LEKCE XXII.

POUŽITÍ ZEMINY K OČISTĚ (AT-TEJEMMUM)

At-tejemmum je náhradní rituální očista za pomoci čisté hlíny, kamene nebo písku.

JAK VYKONAT AT-TEJEMMUM

1. Osoba musí mít úmysl vykonat at-tejemmum.
2. Plácne do zeminy dlaněmi rukou.
3. Protře obličej oběma rukama zaráz.
4. Poté osoba levou rukou otře svou pravou až po zápěstí. A potom pravou rukou otře levou až po zápěstí.

LEKCE XXIII.

KDY JE NUTNOST VYKONAT GHUSL (KOUPEL CELÉHO TĚLA)

1. Po výronu semene.
2. Po pohlavním styku.
3. Žena vykoná ghusl po ukončení menstruace
4. nebo 40 dní po porodu.
5. Poté co nevěřící přestoupí na islám.
6. Muslimský nebožtík musí být po smrti umyt.

LEKCE XIV.

JAK VYKONAT GHUSL

Povinné i dobrovolné úkony ghuslu jsou zachyceny tak, jak je prováděl Prorok ﷺ:

1. Mít úmysl vykonat ghusl a pronést: Bismilláh.
2. Umýt třikrát obě ruce po zápěstí.
3. Umýt pohlavní orgány.
4. Vykonat wudú', jak bylo popsáno výše, kromě mytí nohou, které bude vykonáno později.
5. Přelít vody přes hlavu třikrát spolu s masírováním hlavy.
6. Polít celého těla, nejprve pravou, pak levou část. Všechny části těla musí být namočeny, včetně uší, podpaží, meziprstí, prstů u nohou, pupíku atd.

Pokud je vody nedostatek, protože musí být šetřena na pití či vaření, může být místo ghuslu vykonán tejemmum.

LEKCE XXV.

PILÍŘE MODLITBY (SALÁT)

Modlitba má závazné pilíře, které musí být splněny, aby byla modlitba brána jako platná:

1. al-kijám – modlitba musí být vykonána ve stoje, pokud je toho osoba fyzicky schopna
2. tekbíretu l-ihráh – pronesení slov „Alláhu akbar“ na začátku modlitby
3. al-Fátiha – recitace úvodní súry Vznešeného Koránu v každé rek'átu³ modlitby
4. rukú' – pozice úklonu, při které jsou hlava i záda ve stejné úrovni a obě ruce odpočívají na kolenou s roztaženými prsty
5. zvednutí se z pozice rukú'
6. je vyžadováno zvednout se u pozice rukú' s rovnými zády
7. sudžúd (resp. sedžda) – položení se tak, aby se země dotýkalo následujících sedm partií: čelo se špičkou nosu, obě dlaně, obě kolena a spodní část prstů obou nohou
8. zvednutí se z pozice sudžúd do sedu na patách
9. je vyžadováno sedět vzpřímeně v pauze nacházející se mezi dvěma sedždami
10. v sedu po každých dvou rek'átech se recituje at-tešehhud – slova dosvědčení
11. recitace slov prosby o požehnání za Proroka ﷺ (arab. salawátu l-ibráhímíjja)
12. uzavření modlitby slovy pozdravu míru (as-selámu 'alejkum we raketu lláhi we berekátuhu), tzv. teslím
13. při plnění výše zmíněných pilířů modlitby by osoba měla být klidná.

Předešlé zmíněné prvky jsou všemi pilíři modlitby, pokud je některý z pilířů přeskočen, musí se opakovat celý rek'át, ve kterém došlo k vypuštění pilíře.

Pokud je však vynechán tekbíretu l-ihráh (první, vstupní tekbír na začátku modlitby), pak je nutností opakovat celou modlitbu.

³ Cyklus stoje, předklonu, stoje, padnutí na tvář, sedu a padnutí na tvář, který se během modlitby opakuje ve stanoveném, pro každou modlitbu specifickém počtu.

LEKCE XXVI.

PODMÍNKY MODLITBY (SALÁT)

1. **Přijetí islámské víry** – nevěřící nesmí vykonávat modlitby, dokud neuvěří v Alláha a složí svědectví, že není božstva kromě Alláha a Muhammed je jeho Prorok ﷺ.
2. **an-Níjja** –úmysl vykonat patřičnou modlitbu
3. **Čistota** – je vyžadována čistota celého těla, nošeného oblečení i místa, kde je modlitba vykonávána
4. **Očista** – odkazuje k vykonání wudú‘ (nebo ghuslu) před uskutečněním modlitby
5. **Oblečení a zakrytí těla** – pro muže je povinností být zakryt od pupku po kolena, zatímco žena je povinna být zakryta celá kromě obličeje a rukou po zápěstí. Pokud je na daném místě přítomen muž, měla by zakrýt i obličej a ruce.
6. **Směr ke kible** – modlící se osoba musí stát čelem ve směru posvátné mešity v Mekce. Pokud je osoba na neznámém místě a nemůže modlitební směr jistit, může se pokusit odhadnout směr kibly a vykonat modlitbu.
7. **Čas dané modlitby** – každá modlitba musí být vykonána v určitý, pro ni stanovený čas.

LEKCE XXVII. A XXVIII.

Opakování recitace koránských súr.

LEKCE XXIX.

ČINNOSTI RUŠÍCÍ MODLITBU

1. záměrné mluvení
2. smích
3. jedení
4. pití
5. nesprávné zakrytí těla
6. špatný modlitební směr, nedodržení kibly ke Ka‘bě.
7. vykonávání jiných výrazných pohybů, než jsou předepsány jako pohyby modlitby

8. vykonání čehokoli, co by zrušilo očistu.
9. špatné vykonání některého z pilířů islámu

LEKCE XXX.

ZAPOMENUTÍ V MODLITBĚ

Jako lidské bytosti chybujeme. Jak bylo zmíněno dříve, pokud osoba špatně vykoná kterýkoli z povinných aktů modlitby, musí tuto chybu napravit přidáním dvou padnutí na tvář na konec modlitby. To je známo jako sudžúdu s-sahw – sedžda o prominutí zapomnělosti. Ale pokud chyběl některý z pilířů modlitby, je potřeba znovu vykonat celý takto pokažený rek'át.

Čtyřmi základními typy chyb ze zapomnělosti jsou následující:

Pokud je něco k modlitbě přidáno, např. někdo se pomodlí 5 rek'át namísto 4 v čase polední modlitby (zuhr). Pak by měly být přidány dvě sedždy, jako sudžúdu s-sahw, po pronesení pozdravu „as-selám ...” (pozdrav míru).

Pokud nejsou vykonány všechny rek'áty modlitby, např. 3 místo 4 v čase zuhru, pak by měly být vykonány tyto dvě sedždy před pronesením „as-selám”.

Pokud v modlitbě nastala chyba v počtu rek'át přidáním i ubráním, pak by mělo být vykonány tyto dvě sedždy před vyřčením slov „as-selám”.

Pokud je člověk na pochybách, zda udělal chybu v počtu raká, měl by vykonat sudžúdu as-sahw – doplňující přiznání zapomnělosti před prohlášením „as-selám.”

Případy vyžadující Sudžúdu s-sahw:

A. Když je porušen pilíř modlitby

1. Pokud například osoba zapomene odříkat al-Fátihu, ale vzpomene si před rukú' nebo při ní, pak je povinna znovu zaujmou pozici stoje a přečíst Al-Fátihu a další verše z Koránu jako obvykle. Pokud je vynecháno něco z prvního rek'átu, ale člověk si vzpomene v rek'átu následujícím, potom se druhý rek'át počítá jako první a předchodí se nepočítá. Do celé modlitby se tedy přidá 1 rek'át navíc. Po vyřčení pozdravu míru by pak měly být přidány dvě doplňující sudžúdu s-sahw – sedždy zapomenutí. Nakonec se znovu pronese „as-selám”.

2. Pokud člověk sedí v konečném tešehudu a vzpomene si, že zapomněl v některém rek'átu např. úklonu, pak by měl v tu chvíli úklonu vykonat, sednou si zpět a opakovat Tešehud. Osoba v závěru modlitby pronese „as-selám” a pak vykoná doplňující dvě sedždy, načež pozdraví znovu.

Výše uvedené situace jsou chyby v pilířích salátu. V těchto situacích musí být nejen proveden chybějící akt, ale také je potřeba vykonat doplňující sedždy – Sudžúdu s-sahw.

B. Kdy je vynechána povinná část modlitby

Pokud někdo vynechá wádžib, tj. povinnost modlitby (a nikoli pilíř), není povinnost tento akt opakovat, stačí vykonat dvě sedždy. Když osoba zapomene wádžib a vzpomene si později, kdy už je v jiné fázi modlení, nemusí zapomenutý akt opakovat. Na konci po pronesení pozdravu míru vykoná dvě doplňující sedždy jako náhradu za zapomenutí.

C. Kdy je vynechána dobrovolná část modlitby

Sunna v modlitbě může být vynechána a není potřeba ji jindy nahrazovat nebo vykonat sudžúdu s-sahw.

LEKCE XXXI.

ZEKÁT

Je velmi důležitým pilířem islámu, který má mnoho předností:

1. Zajišťuje potřeby chudých ve společnosti
2. Posiluje vztahy mezi bohatými a chudými, protože každý je nakloněn tomu, kdo pro něj vykonal dobro.
3. Očisťuje jedince od lakomství.
4. Ukazuje potřebným lidem štědrost a sympatie.
5. Je požehnán Alláhem, rozšiřuje se tak bohatství a zásoby.

Zekát může být placen za následující věci v následujících jednotkách:

1. Zemědělské plodiny, jako je ovoce a obilí.
2. Dobytek.
3. Zlato a stříbro.
4. Obchodní zboží.

Všechny čtyři typy zekátu jsou stanoveny minimálním darovatelným množstvím (arab. nisáb).

Zemědělské plodiny:

Minimální množství plodů, obilí, pšenice, rýže, datlí, hronů atd., ze kterého se platí zekát je 5 weesk nebo přibližně 675 kg.

Pokud byly plodiny vypěstovány jen za pomoci deště nebo vláhly vodních toků, tedy bez úsilí farmáře, pak má být 1/10 celkové produkce zaplácena jako zekát.

Pokud byly plodiny pěstovány s pomocí určitých zavlažovacích zařízení, pak je jako zekát odváděno 5 % z celku.

Zlato a stříbro:

Minimální množství (nisáb) stříbra na zekát je 140 miskál, což je rovné 595 gramům.

Nisáb zlata je 20 miskál, tedy 92 gramů.

Povinným zekátem z drahých kovů je 2,5 % z celého množství.

Zekát ze zlata, stejně jako z mincí, nebo bankovek, má být odváděn každý rok, a to ve výši 2,5 % z celkového bohatství.

Prorok ﷺ pronesl: „**Pokud nějaký vlastník zlata neplatí zekát, bude v Den Vzkříšení pobit ohnivými pláty, jež budou rozžhaveny v Ohni pekelném a jeho boky, předek i záda budou jím vypáleny. Tento trest bude trvat padesát tisíc let a teprve poté uvidí, zda jeho stezka míří do Ráje nebo Pekla.**”

Je vyprávěno Amrem ibn Šu'ajbem, že jednou Prorok ﷺ uviděl ženu s dcerou, která měla na ruce dva zlaté náramky. Zeptal se jí, jestli z toho dala zekát, a když odpověděla záporně, řekl: „**Líbilo by se ti, kdyby Alláh pro tebe učinil dva náramky z ohně na jejich místě?**” Když toto uslyšela, sundala je.

Také vyprávěla Umm Selema, že zatímco nosila na kotnících zlaté ozdoby, zeptala se Proroka ﷺ: „**Posle Boží! Je toto hromadění bohatství (arab. kenz)?**” Prorok ﷺ odvětil: „**Pokud to bylo očištěno darováním zekátu, pak to není hromadění bohatství.**”

typ bohatství	výše nisábu	Výše zekátu	Pozn.
Zlato	92 gramů	2,50%	
Stříbro	595 gramů	2,50%	
Mince a bankovky	v hodnotě nisábu zlata	2,50%	

Zemědělské plodiny	675 kg	5,00%	Manuální zavlažování
	675 kg	10,00%	Přírodní zavlažování – déšť, vodní tok.
Obchodní zboží	v hodnotě nisábu zlata	2,50%	

Obchodní zboží a půda:

Majitel by měl za uplynulý rok spočítat vlastněnou hodnotu a darovat jako Zakát 1/40 (2,5 %). Zda je nynější cena stejná, jako cena pořizovací není zohledňováno.

Alláh stanovuje kategorie příjemců zekátu takto:

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

Milodary (tj. zekát) jsou pouze pro chudé a nuzné, pro ty, kdož je vybírají, pro ty, jichž srdce se sjednotila, pro otrocky a zadlužené, pro boj na cestě Boží a pro toho, kdož po ní kráčí podle ustanovení Božího, a Bůh je vševědoucí, moudrý

(Tewba:60)

Nikdo nemá nejmenší právo měnit tyto kategorie potřebných, definovaných Alláhem Vševědoucím.

LEKCE XXXII.

JAK UMÝT ZESNULÉHO MUSLIMA

Tělo se připraví na očistu následovně:

1. Když je úmrtí potvrzeno, oči a ústa zemřelého by měly být zavřeny.
2. Zatímco je tělo umýváno, měla by být zahalena jeho nahota ('awrah). Po mírném nazvednutí těla se mírně stlačí žaludek, což pomůže odejítí výměšků. Umývající zabalí své ruce do mycího hadříku, aby odstranil pozůstatky potravy vyšlé ze žaludku. Pak by měl být zemřelý umyt jako při wudú'. Hlava a vous je umyt vodou a voňavkou nebo mýdlem, prává

část těla dříve než levá. Nejlépe je tělo umýt třikrát, je-li to dostačující, naposledy pouze čistou vodou.

3. Rubáš zemřelého (Kefn): Nejlépe je zahalit tělo třemi bílými kusy plátna. Žena by měla být zahalena pěti kusy látky.

4. Lidmi, kteří jsou oprávněni umýt a pohřbít mužské tělo, jsou muži (otec, nejbližší příbuzní). Ženy mají být zase umyty a pohřbeny ženami (matkou, babičkou, nejbližšími příbuznými).

Manžel může omýt tělo své ženy (a naopak) stejným způsobem, jakým umyl 'Alí tělo své ženy Fátimy, nebo jak bylo tělo Abú Bekra omyto jeho manželkou.

LEKCE XXXIII.

JAK PROBÍHÁ POHŘEBNÍ MODLITBA

V této modlitbě jsou vysloveny čtyři tekbíry.

1. Vyslovení prvního tekbíru a recitace al-Fátihy. Je přípustné zarecitovat súru nebo jeden až dva verše z Koránu.

2. Vyslovení druhého tekbíru a poslání pozdravení Proroku (SAW) jako v Tešehhudu.

3. Vyslovení třetího tekbíru a hledání odpuštění u Alláha pro mrtvé i živé. Pronesení prosby:

اللهم اغفر لحينا وميتنا، وشاهدنا وغائبنا، وصغيرنا وكبيرنا، وذكرنا وأنثانا، اللهم من أحييته منا فأحيه على الإسلام، ومن توفيته منا فتوفه على الإيمان. اللهم اغفر له، وارحمه، وعافه واعف عنه، وأكرم نزله، ووسع مدخله، واغسله بالماء والثلج والبرد، ونقه من الخطايا كما نقيت الثوب الأبيض من الدنس، وأبدله دار خيراً من داره، وأهل خيراً من أهله، وزوجاً خيراً من زوجه، وأدخله الجنة، وأعذه من عذاب القبر وعذاب النار، وافسح له في قبره ونور له فيه. اللهم ل تحرمنا أجره، ولا تضلنا بعده

„Alláhumme ghfir lihajjiná we mejjitiná, we šáhidiná we gháibiná, we saghíriná we kebíríná, we zekeriná we unsáná. Alláhumme men ahjejtehu minná fe ahjíhi 'ale l-islámi we men teweffejtahu minná feteweffehu 'ale l-ímáni. Alláhumme ghfir lehu we rhamhu we 'áfíhi we'fu 'anhu we ekrim nuzulehu we 'assir medchalehu we ghsilhu bi l-má'í we s-seldži we l-berdi we nakkíhi mine l-chatájá kemá nakkajte s-sewbe l-abjeda mine d-denesi we bdilhu dáran chajran min dárce we ahlan chajran min ahlili we zewdžen chajran min zewdžíhi we dchilhu l-dženneta we a'izhu min 'azábi l-kabri we 'azábi n-nári we fsih lehu fí kabrihi we newwir lehu fíhi. Alláhumme lá tehrimná adžrahu we lá tudillená ba'dehu.“

„Ó Alláhu! Odpusť našim živým i našim mrtvým, našim přítomným i nepřítomným, našim mladým i starým, našim mužům i ženám. Ó Alláhu! Kohokoli mezi námi, kterého držíš naživu, nech žít v islámu a ty, které jsi nechal odejít, ať odejdou ve víře. Ó Alláhu! Odpusť mu, měj s ním slitování, uzdrav ho, buď k němu štědrý, nechť je jeho vstup široký a pohodlný, umyj ho nejčistší a čistou vodou a očisti ho od hříchu, jako se bílý oděv vypere od špíny. Dej mu na oplátku domov lepší, než jaký měl na zemi a rodinu lepší, než jakou měl zde, choť lepší než choť, jakou měl zde a nech ho vstoupit do Ráje a ochraň ho před trestem hrobu i před mukami Ohně pekelného. Učiň pro něj hrob širokým a světlým.“

Pokud je zesnulým dítě, prosí se následující:

اللهم اجعله فرطاً وذخراً لوالديه، وشفيعاً مجاباً. اللهم ثقل به موازينهما، وأعظم به أجورهما، وألحقه
بصالح المؤمنين، واجعله في كفالة إبراهيم – عليه السلم – وقه برحمتك عذاب الجحيم.

„Alláhumme dž'alhu feratan we zuchran li wálidejhi, we šefí'an mudžáben. Alláhumme sekkil bihi mewázinahumá we a'zim bihi udžúrahumá we lhikhu bi sálihi l-mu'mínine we dž'elhu fí kefáleti Ibráhíma 'alejhi s-selám wekihi birahmetike 'azába l-džehím“

„Ó Alláhu učiň ho pro jeho rodiče ozdobou, okrasou a přímluvcem neodmítnutým. Ó Alláhu, přidej jim za něj na váze (dobrých skutků) a zvětš jim za něj odměnu. Přidruž ho ke zbožným věřícím a svěř jej do opatrovnictví Abraháma, mír s ním, a ze Své milosti jej uchraň před mukami pekelnými.“

Je sunnou Proroka Muhammada ﷺ, aby imámové stáli čelem ke kible, u hlavy zemřelého muže a u pŕli těla zesnulé ženy.

Pokud je nebožtíků více, muž by měl být těsně před Imámem následován ženou. Chlapci stejně tak, dívky by měly být umístěny za starší ženu.

Těla by měla být umístěna tak, aby hlava muže byla v linii hlavy chlapce a pas ženy v linii hlavy muže. Hlavy všech zesnulých mužů a pasy zemřelých žen jsou v jedné linii před imámem.

Lidé, kteří navštíví pohřeb, by měli stát za imámem a pokud není dostatek místa, pak po jeho pravé straně.

...

Sláva a dík patří Alláhovi a mír a požehnání Prorokovi, jeho rodině a jeho společníkům.